

på. Besvarelsen indeholder således bl.a. en udførlig og detaljeret redegørelse for sammenhængen mellem lovforslagets § 9 og bemærkningerne i lovforslaget til denne bestemmelse.

Der kan derfor i det hele henvises til den nævnte besvarelse, idet det i anledning af de synspunkter, som Gorm Toftegaard Nielsen gør sig til talsmand for, blot skal tilføjes, at ministeriet – sådan som den omhandlede besvarelse også viser – selvsagt ikke har forsøgt i lovforslagets bemærkninger at nedtone endsige skjule betydningen af lovforslagets § 9. Efter Justitsministeriets opfattelse er der således god overensstemmelse mellem ordlyden af lovforslagets § 9, stk. 2, og det, der er anført i lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen.

I øvrigt kan det for god ordens skyld nævnes, at jeg som nærmere beskrevet i pkt. 8 i den nævnte besvarelse vil fremsætte et ændringsforslag, der indebærer, at ordet »alene« udgår af lovforslagets § 9, stk. 2 (og § 10, stk. 2) – ikke af de grunde, som Gorm Toftegaard Nielsen anfører, men fordi Justitsministeriet er blevet opmærksom på, at den nuværende formulering af bestemmelsen kan give det forkerte indtryk, at bestemmelsen skulle tilsinde at begrænse mulighederne for under en straffesag at anvende oplysninger, som er tilvejebragt under et kontrolbesøg mv., der i overensstemmelse med det ovenfor anførte er gennemført med et lovligt formål.

Som nærmere omtalt i besvarelsen af spørgsmål nr. 15-18 vil også dette ændringsforslag således indebære, at et tvangsindgreb i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold, ikke kan gennemføres med det formål – eller med bl.a. det formål – at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en straffesag. Ændringsforslaget vil imidlertid præcisere, at lovforslagets § 9 ikke begrænser den gældende adgang til efterfølgende at anvende oplysninger, der er tilvejebragt under et kontrolbesøg eller andet tvangsindgreb, ved behandlingen af spørgsmål om fastsættelse af straf.

2. Lovens anvendelsesområde

Gorm Toftegaard Nielsen omtaler også en række spørgsmål om anvendelsesområdet for lovforslagets kapitel 3 – det vil sige lovforslagets § 9, som er omtalt i pkt. 1 ovenfor, og som vedrører adgangen til at foretage kontrolbesøg

og andre tvangsindgreb i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold.

I den forbindelse anfører Gorm Toftegaard Nielsen, at der med lovforslaget lægges op til, at lovforslagets § 9 i forhold til retsplejelovens regler om ransagning af lokaliteter mv. skal have et udvidet anvendelsesområde med hensyn til, hvilke lokaliteter der falder inden for bestemmelsen. Ifølge Gorm Toftegaard Nielsen må det således bl.a. antages, at miljømyndighedernes tilstedeværelse på en privatejet mark vil være omfattet af lovforslagets § 9 med den konsekvens, at dette vil medvirke til at forringe miljømyndighedernes mulighed for at foretage tilsynsvirksomhed.

Hertil bemærkes følgende:

a. Bestemmelsen i lovforslagets § 1 om lovens anvendelsesområde har følgende formulering:

»§ 1. Lovens kapitel 2 og 3 finder anvendelse ved tvangsindgreb, som foretages af den offentlige forvaltning uden for strafferetsplejen, og som består i

- 1) husundersøgelse eller
- 2) undersøgelse eller beslaglæggelse af breve og andre papirer.

Stk. 2. Lovens kapitel 3 finder også anvendelse ved tvangsindgreb, som foretages af den offentlige forvaltning uden for strafferetsplejen, og som består i

- 1) undersøgelse af andre lokaliteter,
- 2) undersøgelse eller beslaglæggelse af andre genstande,
- 3) brud på meddelelseshemmeligheden eller
- 4) eftersyn eller anden undersøgelse af personer.

Stk. 3. Lovens kapitel 4 finder anvendelse i tilfælde, hvor der i lovgivningen mv. er fastsat pligt til at meddele oplysninger til den offentlige forvaltning.

Stk. 4. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at loven helt eller delvis skal gælde for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger mv., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning, i det omfang de pågældende ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at anvende tvangsindgreb eller oplysningspligter som nævnt i stk. 1-3.

Stk. 5. Stk. 1 og 2 omfatter ikke tvangsindgreb, som foretages efter indhentet retskendelse.«